

Zonnewende

**Kom tot Mij, allen...
want mijn juk is zacht en mijn last is licht.**

Mattheüs 11: 28 - 30

Wie Mij wil volgen ...

Ja, Heer, ik wil wel gaan de weg, die U mij wijst.
Maar mag ik even nog mijn koffer pakken?
Mijn onrust, onlust en mijn eigen wil,
mijn egoïsme, al mijn ongemakken;

Kleinzieligheid, begeerte, jaloezie:
't Gaat alles mee, de koffer wordt gesloten.
De reis vangt aan, maar 't lopen valt mij zwaar.
Ik heb mijn voet al menigmaal gestoten.

Mijn handen zijn doorstriemd, de koffer wordt een last.
Maar dan kom ik mijn Oprachtgever tegen.
Verwonderd vraagt Hij mij: 'Waarom zo moe?
Je hebt van Mij een lichte last gekregen.'

Met Zijn doorboorde handen ledigt Hij
mijn koffer - en doet weg al wat Hem grieve.
Beschaamd, maar blij en onvermoeid reis ik mijn weg,
met in mijn hand genóeg: Zijn zegen en Zijn liefde.

Uit: Toekomstmuziek

Van: Jelly Verwaal

Wat maakt een leven groot

Streef er niet naar grote dingen te doen; je zou je hele leven verspillen door op een gelegenheid te wachten die misschien nooit komt.

Maar er zullen altijd kleine dingen zijn die je aandacht vragen.

Doe die, als ze op je weg komen, tot eer van God, om Zijn glimlach van waardering.

Het is moeilijker om in het verborgen Zijn wil te doen, dan vooraan te staan en grote daden te verrichten, waar iedereen vol bewondering naar kijkt.

Trouw je plichten te vervullen op de plaats waar je gesteld bent.

Je gaven tot het uiterste te gebruiken in Gods dienst.

Onopvallend anderen te helpen.

Iets goeds ontdekken in mensen die onvriendelijk tegen je zijn.

Kwaad met goed vergelden.

Lief te hebben met de liefde van Christus.

Er mee tevreden zijn om een bron te zijn in een steenachtig dal die alleen wat wilde bloemen laaft en af en toe een dorstig schaap.

Dit alles voortdurend in stilte te doen, niet om eer van mensen, maar voor Gods zaak.

Dat maakt een leven groot.

*Neem mijn leven,
laat het, Heer,
toegewijd zijn
aan Uw eer.*

Bron onbekend

Vrucht dragen

Wees als een boom,
geplant in goede aarde;
gevangen in de stralen van Gods licht.
Ook als de levensstormen
hem niet spaarden,
toch fier omhoog, de takken opgericht!

Een boom, gegrond,
geworteld in de liefde;
beschenen door de Zon,
die nimmer dooft;
en, zodat nooit de bliksem
hem doorkliefde,
beschermd rondom
door 't schild van het geloof.

Een boom, die op de Levensbron
geënt is,
begoten door de zegen van het Woord;
een boom, die door de Hovenier
gekend is ...
zo'n boom brengt waarlijk
goede vruchten voort!

Uit: Leven van dag tot dag

Van: Jelly Verwaal

De Bijbel is het enige boek uit de oudheid waarvan de Schrijver nog leeft!

Gospel Oneliners

Uw Woord

Uw Woord is een reisgids ten leven;
Uw Woord is een Licht op mijn pad,
dat vrede en heil mij wil geven
en Godd'lijke liefde bevat.

Uw Woord kan nooit krachteloos wezen;
Uw Woord is een Woord van gezag.
Het is, als we 't telkens weer lezen,
een Krachtbron voor iedere dag.

Uw Woord is de Waarheid, o Here,
waarin ik Uw wijsheid ontmoet.
Daar kan ik, daar mag ik op teren;
Uw Woord is een Lamp voor mijn voet.

Uw Woord is zo wijs en zo heilig;
het is een geschenk en maakt blij.
Wanneer ik het lees voel 'k mij veilig
en zoals Uw Woord is, zijt Gij.

O, machtig en Goddelijk Wezen,
Die heel deze wereld regeert:
Uw Naam zij voor eeuwig geprezen,
geloofd en gedankt en geëerd!

Uit: De morgen tegemoet

Van: A.W. de Neef-Top

Elf verrassingen

Marjon wist niet wat ze zag. Op het laatste moment kon ze haar stuur opzij draaien, zodat ze er geen raakte. Hard kneep ze in haar handremmen. Ze hoorde – en voelde

– haar banden slippen over de straatstegen. Eindelijk stond ze stil en keek haar ogen uit. Hoeveel lagen er wel op de weg? Twee, vier, zes, acht ... Ze zette haar fiets tegen een boomstam en raapte de dichtstbijzijnde op. Hij zag er goed uit. Helemaal gaaf, zonder rotte plekjes en hij rook verrukkelijk. Voorzichtig drukte ze met haar vinger op de buitenkant. De vrucht was waarschijnlijk helemaal rijp, want de ruwe schil gaf een klein beetje mee. Weer liet ze haar blik over de weg gaan. Een vrachtauto moest zijn lading hebben verloren en er niet voor teruggekeerd zijn. Zou ze er een meenemen? Het was jammer om dit heerlijks zomaar op straat te laten liggen. Ze opende haar fietstas en legde er eentje in. Peinzend staaarde ze nogmaals over het wegdek. Zou ze ...? Er gleed een lach over haar gezicht. Ja, dat was een goed plan. Ze zou al haar burens verrassen. Ze raapte de ene na de andere op en stopte ze allemaal in haar fietstas. Toen de linkertas vol zat, vulde ze ook de rechter totdat ze het riempje ervan nog maar net dicht kon gespen. Met twee volgeladen tassen fietste ze de laatste kilometers naar huis. Vijftien stuks! Na het eten zou ze met de klus beginnen.

Ria zou haar voor gek verklaren ... Als die haar zo zag ... Marjons gezicht betrok toen ze aan haar oudste zus dacht. Ria zou dingen zeggen als: 'Net iets voor jou, zo'n dwaas plan. Laat die rommel toch gewoon op straat liggen, of leg het desnoods aan de kant, zodat die dingen geen ongelukken veroorzaken.' Marjon beet op haar lip. Toen Ria om twee uur weer naar haar eigen huis ging, was zij direct een fietstochtje gaan maken om de nare gevoelens van zich af te trappen. Het bezoekje van haar zus was niet echt leuk geweest en dat was

eerlijkheidshalve niet alleen Ria's schuld, maar ook de hare. De enige die zo te zien niets van alle speldenprikken gemerkt had, was hun moeder. Zoals altijd had ze vergezocht naar haar beide dochters gekeken. Het was begonnen toen Marjon de koffiepot pakte. 'Wát?' riep Ria uit. 'Zet je nu nog steeds koffie met de hand?' Zij had zichzelf verdedigd: 'Ma vindt het nu eenmaal op de ouderwetse manier lekkerder.' Ria had haar neus opgehaald, maar toen ze met zijn drieën koffiedronken, kwam de volgende opmerking. 'Je moet ma's haar wat minder strak naar achteren trekken. Dat staat mooier.' Marjon had niet gereageerd. Wat wist Ria er nu van hoe het was om met ma samen te wonen en haar te helpen waar dat nodig was? Elke morgen was zij het die hun moeder met haar haren hielp. En elke morgen opnieuw zei ma: 'Zet die kammetjes maar goed strak, hoor Marjon, dan hebben we er de rest van de dag geen omkijken naar.' Ze had haar moeders haar graag wat losser opgestoken, maar als ma dit nu zelf niet wilde? Tijdens het eten had Ria weer wat: 'Snijden jullie nog steeds zelf je brood? Je moet voortaan gesneden kopen, da's veel makkelijker.' En: 'Marjon, als je nieuwe kleren voor ma koopt, moet je geen beige kleuren kiezen, maar lichtgroen of lichtblauw. Dat staat ma zo schattig.' Al was Marjon al eenenzestig, ze bleef de jongere zus en ze trok zich de opmerkingen van haar oudste zus telkens aan. Zelfs na het Bijbellezen kwam Ria met een opmerking over de Bijbelvertaling die ma en zij gebruikten.

Snel draaide Marjon haar stuur opzij om een steen niet te raken, waarbij ze het hoorde bonken in haar fietstas. Zou Ria wel iets van het Bijbellezen gehoord hebben? Zijzelf wist de woorden nog letter-

lijk, maar juist daardoor had ze zich steeds ongemakkelijker gevoeld. *'Verdragende elkander en vergevende ... gelijkerwijs Christus u vergeven heeft ... en boven dit alles doet aan de liefde ...'* Toen haar zus weg was, had Marjon meteen haar fiets gepakt. Ze moest eruit, de natuur in, weg van al Ria's kritiek, maar ze merkte dat ze zichzelf meenam. Zij was geen haar beter dan Ria. Het mes sneed aan twee kanten. *'Zie mij hier nu fietsen. Met boordevolle tassen om de mensen in het Beukenlaantje te verrassen, maar ten opzichte van mijn zus breng ik er weinig van terecht. Verdragen? Vergeven?'*

Met gebogen hoofd reed ze het laatste stuk naar huis. In een paar keer droeg ze de inhoud van de fietstassen naar de keuken. Haar moeder was naar haar wekelijkse Rummikubavondje, zodat ze rustig haar gang kon gaan. Stilletjes pakte ze de snijder en sneed de vruchten een voor een in stukjes. Tien huizen telde het Beukenlaantje, maar ineens vastberaden pakte ze elf plastic doosjes uit de kast. Nadat ze de vruchtenpartjes over de bakjes verdeeld had, bracht ze alles rond bij haar burens in het Beukenlaantje. Overall ontmoette ze een verraste blik. 'Wat leuk, dankjewel!' Als laatste fietste ze naar Vondellaan nummer twintig, waar Ria verwonderd de deur opende. 'Hé, jij?' Marjon schraapte haar keel. 'Alsjeblieft, voor jou, omdat we zussen zijn. Een bakje lekkere ananas.'

Janny den Besten – van Boudestein

Belevenis

Ik zie Gods almacht weer vandaag,
Gods vogels hoor ik fluiten,
Gods zon straalt onbegrensd,
koestert de bloemen buiten.
en aan de hemel, azuurlauw,
zie ik de wolken spelen.
En mag ik vol van eerbied stil,
zo in Zijn almacht delen.

Ik voel Gods liefde weer vandaag;
'k mag weer mijn handen vouwen,
zodat ik veilig en gerust,
vandaag op Hem mag bouwen.
Ik voel Gods liefde om mij heen,
bij blijheid en bij klagen.
Ik mag, o wonder van gena,
ik mag Hem alles vragen.

Ik zing mijn loflied weer vandaag,
een lied voor elke morgen;
een lied, waarin ik zeker weet,
dat God voor mij zal zorgen.
Mijn lied schiet altijd weer tekort
voor wat Hij mij wil geven.
Ik mag het elke dag opnieuw,
vol dankbaarheid beleven.

Uit: Na het donker ... eeuwig licht
Van: C. Spaanderman

Houdt moed, Ik ben het, weest niet bevreesd!

Mattheüs 14:27b, Marcus 6:50b.

Er is een heftige storm op het meer.
Ver van het vaste land worstelen de disci-
pelen om het scheepje op koers te houden;
ze zijn bang, heel bang. Het lijkt er op dat
ze zullen vergaan.

Opeens zien ze iemand over het water lo-
pen die hen voorbij wil gaan. Dat is toch
onmogelijk! Het moet wel een spook zijn.

En dan horen ze een stem zeggen: '*Houdt
moed, Ik ben het, weest niet bevreesd!*'
Meteen werden de discipelen zich bewust
dat het de Here Jezus is Die naar hen toe-
gekomen is in die donkere nacht om hen te
helpen. En het wonderlijke is dat, als Hij
aan boord komt, de wind meteen gaat lig-
gen. De zee wordt kalm, ze zijn veilig.

We kennen in ons leven allemaal wel tij-
den van een heftige storm. Misschien wel
zo dat we menen de grip op de situatie te
verliezen. Het is zo donker.

Wat kan het een opluchting zijn als er dan
onverwacht iemand langs komt voor een
bezoekje en een goed gesprek. Zo zelfs,
dat de storm in ons hart luwt en we weer
tot rust komen.

Herkennen we dan dat in die persoon de
Here Jezus langs komt? Hij gebruikt ook
mensen om ons Zijn rust te geven.
Wat een machtige Here hebben wij!

Harry Springer

Lege handen

Ik zou je lasten willen dragen,
de pijn en moeite, het verdriet.
Een antwoord geven op je vragen.
Maar ik sta hier met lege handen
en weet het niet.

Wel weet ik, dat in al dit lijden
de Vader meer nog lijdt dan wij.
Hij wil ons van de last bevrijden
en zegt: ‘Geef alles maar aan Mij’.

God is dichtbij, ook in de zorgen,
Hij kent ons immers door en door.
Wie bij Hem schuilt, is echt geborgen.
Zijn Zoon gaf daar op Golgotha
Zijn leven voor.
Komt laten wij Hem samen zeggen
wat onze harten zo bezwaard.
Ons leven in Zijn handen leggen
want daarin zijn wij wél bewaard.

Bron onbekend

Zondagsgroeten

Kent u onze Zondagsgroeten?
Een bemoedigingskaartje met aan de voor-
kant een Bijbeltekst en aan de achterkant
een gedicht of quote.
U leest er over aan de achterkant van ons
blad, in de 2e kolom bovenaan.
Te bestellen bij Mw. Schuring, zie gele co-
lofon onderaan.

Hierbij een reactie van iemand die een
zondagsgroet ontving:
*Als de post komt met een Zondagsgroet is
het alsof er een vogeltje door mijn brie-
venbus wipt!*

**Woorden van liefde en bemoediging
(ver)sterken een mens**

Ben ik mijn broeders hoeder?

Genesis 4:6-10

We worden aangesproken: Waar is je
broer, waar is je zus?

Ook onder ons zijn mensen die een slechte
verhouding hebben met een broer, een zus,
een zoon of dochter. Misschien zijn er
mensen die hebben gebroken met een fa-
milie lid omdat zij het niet meer uithielden
met elkaar.

Soms zijn de verhoudingen heel moeilijk.
De een is voorgetrokken, de ander achter-
gesteld. Soms kunnen mensen elkaar niet
meer zien.

‘Vader heeft altijd meer van jou gehouden,
mij zag hij niet.’ ‘Ik was het zwarte schaap
van de familie. Ik had het altijd gedaan.’
‘Mijn broer was altijd jaloers op mij.’
‘Mijn zusje was veel knapper om te zien
dan ik.’ ‘Kan ik het helpen dat ik beter le-
ren kon, of: dat ik meer geld verdien. Kan
ik het helpen dat we ruzie kregen over de
erfenis?’

De broedermoord, de zustermoord komt
heel dicht bij.

De Heer slaat acht op het offer van Abel,
de schaapherder. Misschien was dat te zien
aan de vruchtbaarheid van zijn kudde. Ook
hier wordt de minste uitgekozen, zoals
altijd in de Bijbel, waar het recht van de
weduwe en de wees, de arme en de vreem-
deling, van de oudste en zwakke mensen
wordt hooggehouden.

Kaïn slaat uit jaloezie Abel dood.

‘Waar is je broer?’ vraagt God.

En Kaïn antwoordt: ‘Ben ik mijn broeders
hoeder?’

In wie herkennen wij onszelf, in de sterke
of in de zwakke, in Kaïn of Abel? Voelen
we ons misschien nog steeds achterge-
steld?

Laten we toch proberen om elkaar in liefde aan te zien, laten we goedmaken wat nog goedgeemaakt kan worden, vergeven wat vergeven kan worden, laten we om vergeving vragen en opnieuw beginnen.

Uit: Helder water

Van: L. Reedijk

Laat los en je wordt losgelaten

Soms is het moeilijk los te laten
de wonden die geslagen zijn;
het leed, jou aangedaan, de pijn.
Je kunt er haast niet over praten.

‘Laat los en je wordt losgelaten.’
Al werd je nog zo diep geraakt,
het is de keuze die je maakt:
vergeven, of ... te blijven haten?

Een kostbaar goed is ons gegeven.
Vergeving heeft Zijn bloed gekost,
dat ons van zonde en schuld verlost.
Genade schenkt ons eeuwig leven.

Kies voor bereidheid, te vergéven.
Dan kom je in een leerproces;
soms snijdend in een diep abces,
totdat verzoening komt tot leven.

Dan zul je steeds opnieuw bemerken,
dat 't gif voorgoed werd uitgeroeid
en dat je nieuwe leven bloeit,
Alleen Zijn hulp kan dat bewerken.

Uit: Hoop doet leven

Van: Jelly Verwaal

Kerstkaart

In de Herfstgroet hopen we onze jaarlijkse
nieuwe kerstkaart te laten zien.

Beste Zonnewendevrienden

Zomertijd maakt dat velen op reis gaan
met een eindbestemming.

Ons leven is ook als een reis.

De eindbestemming heet: het Vaderhuis. Verzekerd in de Here Jezus mogen we hiernaar onderweg zijn. Tot we daar ‘aankomen’ hebben we onze verantwoording hier op aarde.

Deze Groet laat ons zowel het werk van God zien, als het werk van mensen.

We zijn samen in het leven om Hem te eren, maar ook elkaar. Eren betekent dat we voorrang aan de ander geven. Dat lukt ons niet altijd in het leven, maar daarom is deze Zomergroet ook een bemoediging om ons leven te overzien en misschien veranderingen in aan te brengen die meer bij God passen en bij onze naaste. Altijd weer mogen we het leven van de Here Jezus voor ogen hebben. Hij zocht de eer van God en het goede voor de mens. Als volgelingen van Hem mogen we Zijn voorbeeld volgen. De Heilige Geest is uitgestort en ons gegeven om Gods Woord in de praktijk te brengen. De ervaring leert dat er veel ruimte in hart en gedachten komt als we allereerst alles in Gods handen geven, maar ook opruimen wat soms al jaren weggestopt is. Het gebed bij deze zomergroet is dat we met elkaar zullen luisteren naar Gods Woord, niet alleen om te geloven in de Here Jezus als Heiland, maar ook te doen wat Hij van ons vraagt. Naaste is degene die God op onze levensweg brengt en gebracht heeft.

Voor Hem is iedereen even waardevol.

Ook voor ons?

De Here zegene ons allen in deze dienst,
allereerst aan Hem.

*Een hartelijke groet van
L. van Koppen*

Mededelingen

Zonnewende heeft tot doel: te troosten en te bemoedigen vanuit het evangelie van Jezus Christus.

Zonnewende heeft **Correspondentiegroepen**: Zieken en gezonden schrijven ter bemoediging van elkaar, in groepjes (afdelingen) van 6 à 8 personen in een schrift dat onder hen circuleert.

De **Zondagsgroet**, zie informatie in de kolom hiernaast, wordt regelmatig verstuurd aan velen die het moeilijk hebben.

Het Zonnewendeblad, de **Groet**, verschijnt 4x per jaar in een oplage van 20.000 ex. en wordt gratis gestuurd aan belangstellenden. Het is mogelijk om meerdere exemplaren te bestellen.

De Groet is ook verkrijgbaar in gesproken vorm. Voor informatie hierover:

C.B.B. te Ermelo, tel. 0341 – 565499.

Wilt u meer weten over het Zonnewendewerk?

Neem dan contact op met mevr. Schuring.

Zie adres in de colofon, rechts onderaan.

Zij geeft u graag informatie.

Kijkt u ook eens op www.zonnewende.info

Brochures

Mijn Herder	€ 0,60
Psalm 23 (door een Syrische herder)	€ 0,60
Kracht van boven	€ 0,75
Zingen - blij toe	€ 0,80
De Here is nabij	€ 1,50
Ik ben met u	€ 1,75
Niet meer ver (gedichten van G. Fidler)	€ 1,95
Van Hem is mijn verwachting	€ 1,95

Deze brochures bevatten korte pakkende stukjes en/of gedichten.

Kaarten met Bijbeltekst

- nr. 1: mapje van 10 st. € 3,75
(prachtige gevarieerde kaarten);
- nr. 2: mapje van 8 st. € 3,85
(prachtige gevarieerde kaarten);
- nr. 3: mapje van 8 st. € 3,85
(Hartelijk Gefeliciteerd);
- nr. 5: mapje van 8 st. € 3,85
(Veel Sterkte en Ter Bemoediging);
- nr. 6: mapje van 4 st. € 1,95
(condoleancekaarten)

Jubileumboek 100 jaar Zonnewende € 4,85

Zondagsgroeten

Een stevig kaartje van 13x8 cm. Op de voorkant een mooie tekening van bv. een bloem of vogel. Daarnaast in duidelijke letters een vertroostende tekst uit de Bijbel. Op de achterkant een gedicht, lied of spreuk die bij de tekst past. Serie 19, 56 kaartjes (in 1 kleur) € 1,00. Serie 21, 60 kaartjes (vogels), vierkleurendruk € 2,50. Serie 22 (vlinders) en serie 23 (paddenstoelen), 60 kaartjes in vierkleurendruk € 3,00. Bijpassende envelopjes € 2,00 per 50 st.

Gedichtenbundels

In de bundel 'Bemoediging' staan 61 gedichten van Mevr. N.C. Otgaar. Deze bundel ziet er prachtig uit en de inhoud is bijzonder waardevol. Dit geldt ook voor haar bundel 'Zie omhoog'. Daarin staan ruim 450 gedichten.

'Bemoediging' € 4,50.

'Zie omhoog' € 9,95.

De prijzen van de kaarten, zondagsgroeten etc. zijn exclusief porto en zijn te bestellen via Mw. Schuring, zie adres onderaan. Betaling na ontvangst van de bestelling.

Jonkvrouw M.C.W. Calkoenfonds

Doel: het verspreiden van de uitgaven van Stichting Zonnewende aan hen die thuis of in ziekenhuizen worden verpleegd.

Ontvangen giften 1^e kwartaal 2019: € 2716,51

Hartelijk dank aan alle gevers!

Voor hen die het Zonnewendewerk financieel willen steunen:

IBAN nr.: **NL19 INGB 0000 2168 61** en

IBAN nr.: **NL25 RABO 0341 8428 34**

Vanuit Europa: BIC nr.: **INGBNL2A**

t.n.v. St. Zonnewende Winschoten.

We vragen uw gebed voor dit werk.

Uitgave: Stichting Zonnewende
Verschijnt vier maal per jaar

Correspondentie- en besteladres:

Mevr. M. Schuring

Stationsweg 3A

9671 AL Winschoten

telefoon 0597 - 414 908

**E-mail: correspondentie@zonnewende.info
www.zonnewende.info/privacyverklaring**